

איכה גוש קטיף שלנו? (פעולה)

מטרות:

1. החניכים ילמדו מה היה גוש קטיף
2. החניכים יכאבו את כאב המפונים
3. החניכים יבינו את חשיבותו של כל "איבר" בארץ ישראל.

עזרים:

- חבלים / חוטים
- פאזל

שלב א':

קושרים לכל חניך את אחד האיברים בגוף, (למשל את היד, מכסים את העיניים, קושרים את הרגליים זו לזו) ומשחקים משחקים שונים שצריכים שימוש בגוף: תופסת, דג מלוח, מסירות, קוף באמצע.

שלב ב':

לפני הפעולה מבקשים מהקומונר/ית או כל מישהו חיצוני לשבט שנמצא באזור בזמן הפעולה, שיבוא באמצע הפעולה ויבקש מהשבט לזוז מהמקום שבו הוא נמצא, גם אם השבט ממש לא מסכים. מלהיבים את החניכים על ההתנגדות – לומר "זה המקום שלנו למה שנלך מפה"?

שלב ג':

נותנים לחניכים להרכיב פאזל שחסר בו חלק אחד. (אפשר ליצור פאזל של ארץ ישראל שחסרה בו רצועת עזה)

שלב ד':

מראים לחניכים שלט שבו כתוב "גוש קטיף" שואלים את החניכים: האם שמעו על זה משהו? מה הם שמעו? מה הם חושבים על זה? מסבירים לחניכים מה קרה בגוש קטיף על כל ההחלטה שהייתה שם, על הפינוי עצמו, על התאגדות העם כנגד הפינוי ועל התוצאות העצובות שהן עד היום בגירוש. ניתן למצוא הרחבה באינטרנט, באתר www.tariel.co.il וועד מתיישבי גוש קטיף וכן בפעולה חבל ארץ מיוחד

לסיכום:

למדנו על הגירוש מגוש קטיף, הבנו עד כמה זה היה עצוב ומכאיב, אחרי שאנשים הקימו בתים והפריחו את השממה בגוש – פינו אותם. ארץ ישראל היא כמו גוף וגוש קטיף זה כמו איבר מהגוף שלנו – בלי חלק מהגוף שלנו – קשה לפעול. וכך גם בפאזל – ארץ ישראל לא שלמה אם חסר בה חלק מסוים.